

Posledné slová pre Milana

Dnes tu stojíme so slzami v očiach, bolesťou v srdci a nedokážeme uveriť. Kolobeh života nepustí, ale sú ľudia, s ktorými sa nám lúči nepredstaviteľne ťažko. Každý z nás má na Milana Hurtala vlastné spomienky. On bol z tých výnimočných, ktorý zanechávajú v živote iných hlbokú stopu. Ako zhrnúť do niekoľkých slov tak bohatý život?

Narodil sa 16. júna 1946 do rodiny Terky a Ferka z Oravy, ako tretí zo štyroch súrodencov. Jediný brat, ktorý bol pre svoje tri sestry oporou. Hlboko si vážil svojich rodičov, prebral ich životné hodnoty, rodina pre neho zostala najdôležitejšia po celý život. Pochádzal z jednoduchých pomerov, ale jeho mama a tato mu vstúpili zásadné životné pravdy, ktorých sa držal. Úctu, rešpekt, odvahu, pokoru, vytrvalosť, cieľavedomosť, slušnosť, hodnotu vzdelania.

Bol veselé dieťa, od malička rád jedol a vždy bol pripravený na nejaké neplechy, z ktorých mu potom sestry pomáhali. Vyrastal v Horskom parku, základnú školu absolvoval na Čapkovej ulici. Veľa času trávil aj v kúpeľoch Grössling, kde pracoval jeho tato a aj Milan tam skoro začal brigádovať. Zdá sa, že okrem úcty k zarobeným peniazom to podporilo aj jeho celoživotný vzťah k vode a saunovaniu.

Od mala rád športoval. Začal plávaním, ale to ho celkom neuspokojovalo. V pätnástich rokoch sa dostal k veslovaniu, ktoré ovplyvnilo celý jeho život. V štúdiu pokračoval na elektrotechnickej priemyslovke na Zochovej ulici, neskôr išiel ako prvý z rodiny na vysokú školu. Vybral si elektrotechniku na SVŠT v Bratislave. Jeho život sa vždy uberal dvoma smermi, tým profesným a športovým. Aj keď s nadsázkou hovoril, že študuje preto, aby mal dosť času na veslovanie, v profesionálnom živote bol neskôr veľmi úspešný.

Veľmi skoro si dal za cieľ dostať sa na olympiádu. Najprv sa mu ostatní smiali, to ho ale neodradilo a veľmi odhodlane si išiel za svojim. Neskôr, už ako tréner, zdôrazňoval dôležitú zásadu: Prvý predpoklad na to, aby si niečo dosiahol, je povedať si, že to chceš dokázať. Potom už musíš robiť všetko preto, aby si to dosiahol. A on sa vždy snažil robiť všetko a ešte aj o kus viac. Okrem tréningov chodil behať schody v Horskom parku, pravidelne plávať a do sauny v Grosslingu. Tento športový režim mu vydržal celý život, len ten beh do schodov postupne obmieňal. Veľký míľnik dosiahol v roku 1968, keď sa ako jediný Slováčok dostal do osmy na Olympijských hrách v Mexiku. Bol to jeho splnený sen, výsledok obrovskej driny a odhodlania. Ako športovec sa postavil na veľa štartov, často vyhrával, ale ani prehra ho nikdy nezlomila. Po skončení aktívnej športovej kariéry pôsobil ako tréner v mládežníckych kategóriách klubu Slávia SVŠT. Bol tvrdý a nekompromisný v prvom rade na seba a aj na svojich zverencov, ktorých mal rád. Pretože veril, že bez tvrdej driny sa v športe nikam nedostanú. Neskôr sa stal aj funkcionárom, 8 rokov pracoval ako predseda Slovenského veslárskeho zväzu. Slovenské veslovanie reprezentoval na mnohých medzinárodných podujatiach.

Rovnako intenzívne ako športu sa venoval aj svojej profesii projektanta elektrických rozvodov. V januári 1971, po skončení vysokej školy, nastúpil do Elektrovodu, kde sa postupne prepracoval až na post námestníka. Medzitým krátko pôsobil ako zástupca riaditeľa pre odborný výcvik v učilišti Elektrovodu. Neskôr prešiel do firmy Alstom.

Počas svojho profesného aj športového pôsobenia veľa cestoval a navštívil mnohé vzdialené krajiny. Jeho najväčšou radosťou bolo zobrať na cesty aj svojich milovaných.

Rodina pre neho zostala najdôležitejšia po celý život. So svojou manželkou Táničkou boli nerozluční od stretnutia v roku 1970. Po svadbe sa im v roku 1973 narodila dcéra Angelika. Rodina sa stala prirodzenou súčasťou aj mnohých ciest a športových aktivít. Celkom nová kapitola jeho života začala v roku 1994, keď sa narodila jeho vnučka Dušanka. O osem rokov k nej pribudol vnuk Šimonko. Svoje vnúčatá nadovšetko miloval, stal sa pre ne vzorom a obrovskou inšpiráciou. Spolu sa Táničkou sa im aktívne venovali, prispievali k ich výchove a neúnavne ich vo všetkom podporovali. Rovnako ako svoju dcéru Angeliku a zaťa Ondreja.

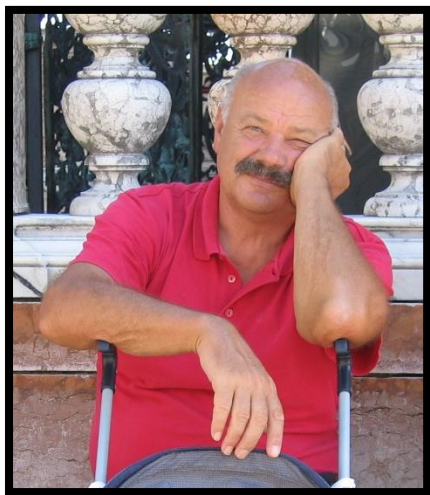
Milan nás opustil náhle po krátkej chorobe, v sobotu 20. marca 2021. Prežil aktívny a naplnený život, všetky jeho farby sa do slov nezmestia. Dokázal sa radovať z maličkostí, ochotne pomáhať, rozdávať lásku plným priehrdím. Bude bolestivo chýbať mnohým, ktorých mená sa sem nezmestia. Ale on Vás nosil vo svojom srdci. Nech nám zostane inšpiráciou!

Síce sa s Tebou lúčime, ale ľúbiť Ťa budeme stále, tam minulý čas nepatrí – manželka Tánička, dcéra Angelika, zať Ondrej, vnúčatá Dušanka a Šimonko, sestry Ľudka a Katka, synovci Ondrej s rodinou, Matko s rodinou, Maroš a neter Martinka, švagriná Lilka s rodinou, krstná dcéra Zuzka s rodinou, švagor Vilko s rodinou, svatovci Marta a Paľko, príbuzní na Orave, v Senci, aj v Amerike, veslárska rodina, priatelia, kolegovia.

Milan Hurtala
16.6.1946 – 20.3.2021

Odkaz pre Teba

Milanko, tatinko, dedinko, dedo, Milan, Malý

Pred pár rokmi na rodinnom stretnutí si nám povedal, že ty už žiješ svoj sen, pretože sa ti podarilo naplniť všetko, čo si plánoval a potreboval.

Tvoje miesto v našich životoch sa nikdy nezaplní, ale v myšlienkach a srdiach budeš stále s nami. Tvoja láska, úsmev, zdvihnuté obočie, názory, príbehy, múdrosť, objatia ...

Keď som bola malá, zobral si ma plávať do mora. Už som nevládala, vtedy sa ozval v tebe tréner a povedal si mi „Nekecaj a plávaj“. Na breh som vtedy prišla s plačom. Ale odvtedy si často túto vetu opakujem s vďačnosťou a pomáha mi aj teraz.

Ďakujeme Ti za všetko, čím si pre nás bol, čo si pre nás robil, ako si v nás veril.

Tvoje presvedčenie sa bude zrkadliť v našich životoch, Tvoj sen nám ukázal cestu po ktorej chceme kráčať.

A budeme dojedat' všetko na tanieri. Nezabudneme na čas platiť účty a s opatrnosťou zachádzať s peniazmi. Nie preto, že by sme si nedopriali – ale naopak, aby sme viac dopriali našim milovaným.

Už môžeš odpočívať ... a neboj, časom sa slzy smútku premenia na radosť a úsmev pri spomienkach.

Ešte jeden odkaz do neba od Ondríka:

A teraz si Pane zober späť dušu Milanka, o ktorú si sa s nami delil. Prinášal nám radosť, lásku a my sme ho veľmi milovali.